

CRNA GORA
SPECIJALNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO
Kt-S.br.181/17
Podgorica, 04.06.2021.godine

VIŠEM SUDU

PODGORICA

ZA

APELACIONI SUD CRNE GORE

PODGORICA

Protiv rješenja Višeg suda u Podgorici Kvso.br.1/20 od 27.05.2021. godine, na osnovu čl.44 st.2 tač.6, čl.297 st.1, čl.414 st.1 i čl.415 ZKP-a, u zakonskom roku, izjavljujem

Ž A L B U

Zbog:

- bitne povrede odredaba krivičnog postupka – čl.386 st.1 tač.8 i 9 ZKP-a,
- pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja – čl.388 st.1 ZKP-a.

O b r a z l o ž e n j e

U postupku kontrole optužnice Specijalnog državnog tužilaštva Kt-S.br.181/17 od 28.12.2019.godine, povodom ispitivanja i ocjene zakonitosti i opravdanosti optužnice, Viši sud u Podgorici je u ponovljenom postupku u odnosu na okr.S.S. donio rješenje Kvso.br.1/20 od 27.05.2021.godine kojim je, na osnovu čl.293 st.1, čl.296 st.1 i čl.294 st.1 tač.3 ZKP-a, odlučio da nema mjesta optužbi u odnosu na okr.S.S., pa je krivični postupak protiv istog

obustavio, a zbog krivičnog djela pranje novca u saizvršilaštvu iz čl.268 st.3 u vezi st.1 u vezi čl.23 st.2 Krivičnog zakonika Crne Gore, obrazlažući u bitnom da tužilaštvo nije pribavilo niti ponudilo sudu ni jedan valjani dokaz koji bi bio na stepenu osnovane sumnje da je okr.S.S. izvršio krivično djelo pranje novca u saizvršilaštvu iz čl.268 st.3 u vezi st.1 KZ CG.

Prilikom donošenja pobijanog rješenja, prvostepeni sud je počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl.386 st.1 tač.8 i 9 ZKP-a.

Naime, vijeće prvostepenog suda, pobijano rješenje donosi na osnovu čl.293 st.1, čl.296 st.1 i čl.294 st.1 tač.3 Zakonika o krivičnom postupku. Članom 296 st.1 ZKP-a, je propisano da će sud, ako ne donese rješenje iz čl.293 st.8 i čl.294 ZKP-a, u roku od 8 dana, a u složenim predmetima u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta iz čl.293 st.3 ZKP-a, donijeti rješenje kojim se optužnica potvrđuje. Kako je sud pobijanim rješenjem obustavio postupak protiv okr.S.S., jer je našao da nema mjesta optužbi usled nedostatka dokaza, to je pozivajući se i na odredbu čl.296 st.1 ZKP-a, koja se primjenjuje kada se optužnica potvrđuje, izreku rješenja učinio nerazumljivom i protivurječnom samoj sebi i razlozima rješenja.

Zatim, prvostepeni sud u obrazloženju rješenja, između ostalog, navodi da ni jedan od saslušanih svjedoka tokom istrage na jasan i nedvosmislen način ne dovodi u vezu okr.S.S. sa krivičnim djelom pranje novca „koji je **navodno** stečen kriminalnom djelatnošću....“ (strana 6, treći pasus). Kako je isto vijeće Višeg suda u Podgorici, u prethodnom postupku donijelo rješenje Kvso.br.1/20 od 20.03.2021.godine kojim je predmetna optužnica pravosnažno potvrđena u odnosu na okrivljene K.D., T.B., Š.Ž., K.T.1, G.G. i K.T.2, zbog osnovane sumnje da su izvršili isto krivično djelo pranje novca iz čl.268 st.3 u vezi st.1 KZ CG, pri čemu se radi o istom događaju, u vezi kojeg događaja i krivičnog djela pranje novca je sud već utvrdio, do stepena osnovane sumnje, da je u konkretnom slučaju novac pribavljen kriminalnom djelatnošću, to su dati razlozi u pobijanom rješenju da se radi o „navodnoj kriminalnoj djelatnosti“ potpuno nejasni.

Nejasni su i razlozi prvostepenog suda kada navodi da se nijednim predloženim dokazom okr.S.S. ne može na nedvosmislen način dovesti u vezu sa krivičnim djelom pranje novca, „a djelo je izvršeno putem konverzije, odnosno mijenjanjem dolara u eure u A.b. u Podgorici, bilo da je učestvovao u konverziji novca ili da je prikrrio činjenice o prirodi, izvoru, kretanju, raspolaganju ili vlasništvu novca, ili činjenice da je taj novac stečen krivičnim djelom, da je znao ili mogao znati da je takav novac stečen krivičnim djelom ili da je prikrivao porijeklo novca“ (strana 6, rješenja, treći pasus).

Međutim, okrivljenom S.S. se predmetnom optužnicom ne stavlja na teret da je učestvovao u radnji izvršenja krivičnog djela pranja novca kao neposredni izvršilac koji je preduzeo radnju konverzije novca koji je pribavljen kriminalnom djelatnošću, koja radnja izvršenja je jedna od

alternativno određenih radnji, navedenog krivičnog djela, već mu se, u skladu sa čl.23 st.2 KZ CG stavlja na teret da je ostvarujući zajedničku odluku drugom radnjom sa umišljajem bitno doprinio izvršenju krivičnog djela. Dakle, svako krivično djelo pa i konkretno, može se izvršiti na dva načina i to na način što će se neposredno preduzeti radnja izvršenja krivičnog djela (izuzetak je da se posredstvom drugog lica čini krivično djelo ukoliko se to lice ne može smatrati izvršiocem krivičnog djela) ili na drugi način kada se ne učestvuje neposredno u radnji izvršenja već, kako je to navedeno u stavu 2 čl.23 KZ CG. Vijeće prvostepenog suda očigledno nije shvatilo da je okrivljenom S.S. stavljeno na teret izvršenje predmetnog krivičnog djela, ali ne učestvovanjem u radnji izvršenja, već na drugi način kada je ostvarivao zajedničku odluku i drugom radnjom bitno doprinio u izvršenju krivičnog djela. Ova nerazumljivost i nejasnoća je i u kvalitativnom i u kvantitativnom smislu značajna da čini bitnu povredu odredbama krivičnog postupka iz čl.386 st.1 tač.9 ZKP-a.

Nejasni su i razlozi u obrazloženju pobijanog rješenja kada prvostepeni sud zaključuje da „u opisu radnje u stavu II optužnice Specijalnog tužilaštva u odnosu na okr.S.S. tužilaštvo kao radnje izvršenja krivičnog djela pranja novca, navodi da je S.S. sa ostalim okrivljenima i svjedokom saradnikom, **ostvarujući zajedničku odluku i sa znanjem** da je novac u iznosu od najmanje 62.070,00 USD pribavljen kriminalnom djelatnošću u namjeri **da prikrije** njegovo porijeklo bitno doprinio izvršenju krivičnog djela, pri čemu je bio uračunljiv, svjestan svog djela, htio njegovo izvršenje, znao da je njegovo djelo protivpravno, na način što je okr.K.D. u svojoj porodičnoj kući u Podgorici dio novca koji je pribavljen kriminalnom djelatnošću, tačnije iznos od 47.500,00 € predao okr.S.S., a ovaj potom P.S., predsjedniku Odbora DPS-a za gradsku O.G., koji je taj novac podijeli aktivistima DPS-a Z. za operativne troškove rada mjesnih odbora, kao i troškove aktivista u izbornoj kapmanji za parlamentarne izbore u oktobru 2016. godine.“

Međutim, u dispozitivu optužnice je opisano i navedeno da je okr.S.S., pored naprijed navedenih radnji preduzimao i druge radnje tj.djelatnosti i to da je okr.K.D., novac u iznosu od 110.000,00 USD, od kojeg iznosa je najmanje 62.070,00 USD pribavljeno navedenim kriminalnim djelatnostima, a koji dio novca je prethodno preuzeo od R.V., K.T.2 i K.A., „u oktobru 2016.godine predao **okr.S.S.** da isti stavi u promet – legalne tokove, radi korišćenja tog novca za parlamentarne izbore koji su se održavali u oktobru 2016.godine, za koji novac je **okr.S.S.** tražio od okr.K.D. da se zamijeni u banci za valutu euro, pa je okr.K.D. dana 12.10.2016.godine, radi realizacije kriminalnog plana dao uputstvo R.V. da od **okr.S.S.** preuzme 110.000,00 USD i ponese ih u A.b..., pa kada je R.V. postupajući po dobijenim uputstvima okr.K. preuzeo novac od **okr.S.S.** i pozvao okr.T., isti mu je rekao da novac radi konverzije preda okr.Š.Ž., što je R.V. učinio...”

Imajući u vidu prednje, očigledno je da se prvostepeni sud prilikom donošenja odluke bavio i uzeo u obzir samo jednu od djelatnosti koje je preduzimao okr.S.S., a koje su opisane u optužnici, pa samim tim razlozi koje je dao o odlučnim činjenicama su nejasni i u znatnoj mjeri protivrječni, čime je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz čl.386 st.1 tač.9 ZKP-a.

Nadalje, pobijano rješenje je zasnovano i na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, a što se ogleda u sledećem.

Prvostepeni sud u obrazloženju rješenja navodi da Specijalno državno tužilaštvo nije pribavilo niti ponudilo sudu nijedan valjani dokaz koji bi bio na stepenu osnovane sumnje da je okrivljeni S.S. počinio krivično djelo pranje novca u saizvršilaštvu, jer nijedan od predloženih i saslušanih svjedoka tokom istrage okrivljenog S.S. ne dovodi na jasan i nedvosmislen način u vezu sa krivičnim djelom pranje novca koji je navodno stečen kriminalnom djelatnošću, a djelo izvršeno putem konverzije, bilo da je učestvovao u konverziji novca ili da je prikrrio činjenice o prirodi, izvoru, kretanju, raspolaganju ili vlasništvu novca, ili činjenice da je taj novac stečen krivičnim djelom, da je znao ili mogao znati da je takav novac stečen krivičnim djelom, ili da je prikrivao porijeklo novca.

Kada su u pitanju zakonska obilježja krivičnog djela pranje novca iz čl.268 KZ CG u stavu 1 su navedene alternativno određene radnje izvršenja krivičnog djela. U konkretnom slučaju, u optužnici je, a kako je to proizilazilo iz prikupljenih dokaza, opisana radnja izvršenja krivičnog djela koja se sastoji u tome da učinilac „izvrši konverziju novca sa znanjem da je pribavljen kriminalnom djelatnošću, u namjeri da se prikrije ili lažno prikaže porijeklo novca“. Međutim, kada nalazi da nema dokaza za osnovanu sumnju da je okr.S.S. izvršio predmetno krivično djelo, prvostepeni sud navodi i druge alternativno određene radnje izvršenja predmetnog krivičnog djela, a to je da nema dokaza da je okr.S.S. „prikrrio činjenice o prirodi, izvoru, kretanju, raspolaganju ili vlasništvu novca, ili činjenice da je taj novac stečen krivičnim djelom, da je znao ili mogao znati da je takav novca stečen krivičnim djelom, ili da je prikrivao porijeklo novca“. Te radnje se okr.S.S. optužnicom ne stavljaju na teret, pa tužilaštvo u pravcu utvrđivanja ovih alternativno određenih elemenata krivičnog djela pranje novca nije moralo da prikuplja dokaze, niti je prikupljalo dokaze, jer se isti okrivljenom S.S., kao ni drugim okrivljenim licima, u odnosu na koje je optužnica potvrđena, ne stavljaju na teret.

Takođe, prvostepeni sud nalazi da tužilaštvo nije prikupilo dokaze za osnovanu sumnju da je okr.S.S. učestvovao u konverziji novca, odnosno mijenjaju dolara u eure u A.b. u Podgorici. Tužilaštvo nije bilo dužno, niti je prikupljalo dokaze u odnosu na okr.S.S., a u pravcu utvrđivanja da je isti neposredno učestvovao u jednoj od alternativno određenih radnji izvršenja

predmetnog krivičnog djela, a to je da je isti vršio konverziju novca. Neposredni izvršilac koji je preduzeo radnju konverzije novca je okr.Š.Ž. i ta radnja je, kao i druge radnje drugih okrivljenih lica, detaljno opisana u dispozitivu optužnice. Okrivljenom S.S., kao i okrivljenima K.D., T.B., K.T.1, G.G. i K.T.2 (u odnosu na koje je optužnica potvrđena) se optužnicom stavlja na teret da su ostvarujući zajedničku odluku i sa znanjem da je predmetni novac pribavljen kriminalnom djelatnošću, u namjeri da prikriju njegovo porijeklo, bitno doprinijeli izvršenju krivičnog djela, nakon čega je detaljno opisana svaka radnja koju je svaki od okrivljenih preduzeo.

Imajući u vidu očigledno ozbiljno nerazumijevanje od strane prvostepenog suda šta se i koje radnje okrivljenom S.S. stavljaju na teret ponovićemo u bitnom da se okr.S.S. stavlja na teret da je zajedno sa okrivljenima K.D., T.B., K.T.1, G.G. i K.T.2, ostvarujući zajedničku odluku i sa znanjem da je predmetni novac pribavljen kriminalnom djelatnošću, u namjeri da prikriju njegovo porijeklo, bitno doprinio izvršenju krivičnog djela, na način što je u oktobru 2016.godine, po prethodno postignutom dogovoru, od okr.K.D. preuzeo iznos od 110.000,00 USD, od kojeg iznosa je najmanje 62.070,00 USD pribavljeno kriminalnim djelatnostima sa namjerom da isti stavi u promet – legalne tokove, radi korišćenja tog novca za parlamentarne izbore koji su se održavali u oktobru 2016.godine, za koji novac je okr.S.S. tražio od okr.K.D. da se zamijeni u banci za valutu euro, pa je okr.K.D. dana 12.10.2016.godine, radi realizacije kriminalnog plana dao uputstvo R.V. da od okr.S.S. preuzme 110.000,00 USD i ponese ih u A.b., što je ovaj i učinio, da bi nakon izvršene konverzije novca (a što je sve detaljno opisano u dispozitivu optužnice) i predaje konvertovanih 97.500,00 € K.D., isti „u svojoj porodičnoj kući u Podgorici od tog novca predao okr.S.S. iznos od 47.500,00 €, koji novac je okr.S.S. predao P.S., predsjedniku Odbora DPS-a GO G., koji je taj novac podijelio aktivistima DPS-a Z. za operativne troškove rada mjesnih odbora, kao i troškove aktivista u izbornoj kampanji za parlamentarne izbore u oktobru 2016.godine“.

Dakle, očigledno je da je prvostepeni sud prilikom donošenja odluke i ocjene da li je tužilaštvo prikupilo dokaze za osnovanu sumnju da je okr.S.S. izvršio predmetno krivično djelo, cijenilo samo jedan znatno manji segment onoga što se okrivljenom S.S. stavlja na teret u opisu radnje izvršenja krivičnog djela i to onaj koji se desio u završnoj fazi kada je K.D. nakon izvršene konverzije 110.000,00 USD, u svojoj kući predao navedene eure okr.S.S. koji ih je dalje stavio u legalne tokove predajući ih P.S. i koji novac je korišćen za kapmanju DPS-a za parlamentarne izbore 2016.godine.

Za potpuno razumijevanje koje radnje izvršenja se okr.S.S. stavljaju na terete, smatramo neophodnim istaći da je, a kako to proizilazi iz dispozitiva optužnice, tužilaštvo stavilo na teret okr.Š.Ž. da je krivično djelo izvršio učestvujući u radnji izvršenja (i to jednoj od alternativno određenih radnji u

zakonu), a to je konverzija novca. Svim drugim okrivljenima i to K.D., T.B., K.T.1, G.G., K.T.2 pa i okr.S.S. se stavlja na teret da su, realizujući zajedničku odluku, krivično djelo izvršili na drugi način, bitno doprinoseći izvršenju predmetnog krivičnog djela, pri čemu radnja izvršenja krivičnog djela koju je preduzeo okr.Š.Ž., a to je konverzija dolara koji potiču iz kriminalne djelatnosti, ne bi bila moguća da nije bilo radnji drugih okrivljenih lica koji su bitno doprinijeli izvršenju tog krivičnog djela i to svih zajedno, jer svi imaju svoj dio doprinosa koji je potreban da bi se u cjelini realizovale sve radnje koje u svojoj ukupnosti predstavljaju biće krivičnog djela pranje novca.

Bez obzira što se radi samo o jednom segmentu dispozitiva optužnice koji navodi prvostepeni sud, a koji se odnosi na okr.S.S., u odnosu na koji izvlači zaključak da tužilaštvo nije ponudilo nijedan dokaz u vezi postojanja prethodnog dogovora za izvršenje krivičnog djela, te da okr.S.S. nije znao da novac potiče iz kriminalne djelatnosti, jer nijedan od predloženih i saslušanih svjedoka tokom istrage okrivljenog S.S. ne dovodi na jasan i nedvosmislen način sa krivičnim djelom pranje novca, nalazimo da je ovakav zaključak suda netačan i pogrešan. No prije toga, ističemo da u vezi ovih činjenica postoje kontradiktorni dokazi koje prvostepeni sud u fazi potvrđivanja optužnice ne može da cijeni u smislu da jedne cijeni kao istinite, a druge ne prihvata, jer se ta ocjena vrši u drugoj fazi krivičnog postupka – u kontradiktornom postupku.

Naime, okr.S.S. je u svojoj odbrani iznio da mu je svjedok R.V. prvo donio kovertu i fasciklu u kojoj se nalazio novac-dolari, pa da je nakon određenog vremena i nakon postizanja određenih dogovora, R. ponovo došao za novac koji je bio u fascikli i odnio ga da bi ga zamjenio u banci za eure. Okr.S.S. u svojoj odbrani ništa ne govori o dogovoru koji je postigao sa okr.K.D., niti da je od njega novac preuzeo, a ne od svjedoka R.. O toj činjenici govori svjedok saradnik R.V., a čiji iskaz je kao istinit prihvatio Viši sud u Podgorici kada mu je dodijelio status svjedoka saradnika i čiji iskaz je različit u odnosu na odbranu okr.S.S. i iz tog svjedočkog iskaza, kao i iz ostalih dokaza, proizilazi osnovana sumnja da je okr.S.S. lično postigao dogovor sa okr.K.D. da realizuju njihovu zajedničku odluku u pranju novca i da je znao i bio svjestan da se radi o novcu koji je pribavljen kriminalnom djelatnošću i da se stavlja u legalne tokove, u čemu je i sam učestvovao do stepena osnovane sumnje, budući da svjedok R., u svom svjedočkom iskazu, govori da je kritičnom prilikom nakon ručka u restoranu „P.V.“ na kojem je bio i okr.T.B., da se okr.K.D. obratio T.B. riječima da će se R. javiti T. oko onoga što su oni dogovorili, nakon čega mu je okr.K.D. prišao i rekao da pođe u Glavni grad Podgoricu i preuzme nešto od S.S., ne govoreći mu pri tom šta treba da preuzme, ali da kada to uzme, da se javi T.B. radi davanja daljih upustava što dalje da radi, pa je on postupajući po dobijenim nalogima pošao u Glavni grad Podgoricu i najavio se kod S.S. koji ga je primio i koji mu je dao jednu plavu

fasciklu koja se nalazila u kesi i pitao ga da li zna što dalje treba da radi sa tim, nakon čega je on izašao iz zgrade Glavnog grada Podgorice i pozvao telefonom T.B. govoreći da je preuzeo fasciklu od okr.S., nakon čega mu je okr.T. rekao da pođe u F.A.b. i da se javi šalterskom radniku okr.Š.Ž.. Dakle, iz ovog dijela svjedočkog iskaza jasno proizilazi da je postojao prethodni dogovor između okrivljenih K.D., T.B. i S.S., prilikom kojeg dogovora je S.S. dobio novac o kojem govori K.D.. Znači, iz iskaza svjedoka R. proizilazi da je okr.K.D. rekao svjedoku R. da pođe u Glavni grad Podgorica kod okr.S.S. i da od istog preuzme nešto, ne govoreći mu što, čime se upravo potvrđuje da okr.K.D. zna da se kod okr.S.S. nalazi novac, jer mu ga je upravo on predao, pa samim tim i okr.S.S. zna da se radi o dolarima koji nisu u platnom prometu Crne Gore i da ih treba konvertovati, tj. staviti u legalne tokove. Postupanje okr.S.S. i svjedoka V.B. u vezi stavljanja ovog novca u promet takođe potvrđuje da okr.S.S. dobro zna i da je svjestan da se radi o novcu koji je pribavljen kriminalnom djelatnošću, jer on i pored činjenice da okr.K.D. insistira da oni izvrše konverziju, to ne čine, iako je to bilo vrlo jednostavno, odlaskom na bilo koji šalter banke u Podgorici, već ga vraćaju okr.K. da on to uradi u svojoj banci. Ovo rade da bi izbjegli kontrolu od strane banaka, jer se radi o većoj količini dolara, o čijem porijeklu bi banka, jer za to ima zakonsku obavezu, obavjestila USP NiFT. I svi drugi dokazi i događaji potvrđuju prednje činjenice. Dakle, ovo su protivriječni dokazi odbrani okr.S.S. i oni postoje u spisima predmeta. Kod takvog stanja stvari, vijeće Višeg suda u Podgorici nema, kako je to već navedeno, ovlašćenje da u ovoj fazi postupka utvrđuje da li su istiniti navodi okr.S.S. ili svjedočki iskaz R.V. i drugi dokazi. Ponavljamo, to je ostavljeno za kontradiktorni postupak pred sudećim vijećem.

Nadalje, iz obrazloženja pobijanog rješenja proizilazi da prvostepeni sud prilikom donošenja odluke uzima u obzir samo događaj koji se desio u kući okr.K.D. kada je okr.K.D. okr.S.S. predao predmetni novac-eure, pa se zbog toga stiče utisak da je ove zaključke prvostepeni sud izveo iz protivzakonito snimljenog video snimka, koji je prikazivan u medijima, a koji video snimak, budući da nije pribavljen u skladu sa ZKP-om, tužilaštvo nije cijnilo niti predlagalo kao dokaz. O tome šta se dešavalo u porodičnoj kući okr.K.D. i na koji način je okr.K. predao predmetni novac okr.S.S. u svojoj odbrani govori okr.S.S., ali okr.S.S. u svojoj odbrani govori i o drugim činjenicama, navodeći u bitnom da je u oktobru 2016. godine saznao da postoji dogovor između okr.K.D. i svjedoka V.B. da okr.K.D. donira određeni novac za izbornu kampanju DPS-a u regiji Z.. Nakon toga, okr.S.S. navodi da ga je jednog dana nazvao okr.K.D. i kazao mu da će mu jedan njegov čovjek donijeti neki dokument. I ranije bi ga okr.K.D. tako pozvao, pa po svom vozaču ili nekom drugom, poslao dokument kojim bi nešto tražio ili zahtijevao od Glavnog grada Podgorice vezano za njegove poslovne aktivnosti. Kada mu

je ovo lice donijelo fasciklu, vjerovao je da se radi o nekom dokumentu, ali kada je istu otvorio i vidio novac i to dolare, povjerovao je da se radi o novcu koji je obećao okr.K.D. svjedoku V.B. za izbornu kampanju. Zbog toga je pozvao svjedoka V.B., sa kojim se sastao u gradu da bi mu predao dolare, ali svjedok V.B. nije želio preuzeti novac, jer se radilo o dolarima, koji nisu sredstvo plaćanja u Crnoj Gori. Pozvali su okr.K.D. i zahtjevali od njega da im umjesto dolara preda eure. Okr.K.D. je insistirao da oni promjene ovaj novac u nekoj od banaka u Podgorici, ali su oni odbili i tražili da on to uradi u svojim bankama, što je okr.K.D. konačno i prihvatio i poslao svog čovjeka da preuzme novac, odnosno dolare, što se i desilo, pa je, dok se nalazio na radnom mjestu u Glavnom gradu Podgorica, predao ovaj novac tom licu. Tek nakon svih ovih radnji, dešava se događaj o kome govori prvostepeni sud, odnosno dolazi do preuzimanja novca-eura u kući okr.K.D. od strane okr.S.S.. Međutim, pored odbrane okr.S.S., tužilaštvo je predložilo više dokaza iz kojih proizilazi osnovana sumnja da je okr.S.S. znao da se radi o novcu, odnosno dolarima koji su pribavljeni kriminalnom djelatnošću. Naime, prvi je svjedočki iskaz R.V. koji jasno, a različito od okr.S.S., navodi da on nikada nije odnio fasciklu sa novcem okr.S.S., a kako to okr.S.S. tvrdi. Naprotiv, ovaj svjedok, a što smo već i naveli, iznosi da je okr.K.D., nakon jednog ručka, pozvao okr.T.B. i njega, svjedoka R., da se otpočne sa realizacijom dogovora u kojem su učestvovali okr.K.D., T.B. i S.S., te da se tada i lično obratio njemu, svjedoku R., tražeći od njega da pođe kod okr.S.S. i da nešto preuzme, te da se nakon toga javi okr.T.B.. Kako je svjedok R. od okr.S.S. preuzeo novac, odnosno određenu količinu dolara, a nakon toga, po uputstvima okr.T.B., predao dolare okr.Š.Ž. radi konverzije, koji je izvršio konverziju dolara u eure, a nakon toga, da bi prikrrio da je izvršena konverzija novca koji potiče iz kriminalne djelatnosti sačinio sedam potvrda na iznose od po 16.000,00 USD na različita imena u cilju izbjegavanja podnošenja dokaza o porijeklu novca i obaveze prijavljivanja sumnjive transakcije USPniFT. Dakle, iz iskaza svjedoka R.V. i događaja koje ovaj svjedok opisuje, koji iskaz je u saglasnosti sa predloženim materijalnim dokazima, proizilazi jedini mogući zaključak da su svi, a posebno okr.S.S., znali da se radi o novcu-dolarima koji je pribavljen kriminalnom djelatnošću, da je van legalnih tokova i da se na opisani način stavlja u promet. Okrivljeni S.S. je različito u svojoj odbrani govorio o mjestu gdje se našao sa svjedokom V.B., pa tako ističe da se sa V.B., radi predaje dolara, sastao u gradu, dok svjedok V.B. jasno saopštava da su se sastali na jednom parkingu. Nije jasno zašto bi se okr.S.S., a da bi svjedoku predao novac, nalazio sa njim na mjestima kao što je parking, ako je okr.S.S. u tom vremenu bio gradonačelnik Glavnog grada Podgorica, pa je svjedok V.B. mogao doći kod njega u kancelariju i preuzeti novac, ako je sve zakonito i ako nemaju saznanja da se radi o novcu stečenom kriminalnom djelatnošću. Tužilaštvu je jasno da u ovom djelu žalbe takođe zalazi u ocjenu dokaza, ali je

to nužno i potrebno da bi se žalbenom vijeću ukazalo na ozbiljne propuste prvostepenog suda. U spisima predmeta postoje materijalni dokazi, te iskaz svjedoka P.S. koji navodi da ovaj novac, nakon što je predat od strane okr.S.S., nije uplaćen na žiro račun DPS-a, već je podijeljen, uz potvrde, aktivistima te partije, a što sve ukazuje da je okr.S.S. znao da se radi o novcu stečenom kriminalnom djelatnošću, te da treba prikriti njegovo porijeklo i izbjeći svako njegovo evidentiranje, posebno njegovo evidentiranje kroz prihode DPS-a koji su podložni kontroli. Iz iznijetih činjenica, proizilazi da i prosječno obavještena osoba, kod sličnog stanja stvari, mora znati da se radi o novcu iz nelegalnih tokova, zbog čega tužilaštvo i nalazi da je prvostepeno vijeće cijenilo samo dio iskaza okr.S.S. koji se odnosi na trenutak preuzimanja novca u porodičnoj kući okr.K.D., a da je potpuno zanemarilo naprijed pobrojane dokaze, te da je zbog donijelo pogrešnu i nepravilnu odluku. Upravo iz svih dokaza koje je tužilaštvo predložilo jasno proizilazi da je uloga okr.S.S. bila značajna imajući u vidu djelatnosti koje je isti preduzeo i da se bez nje, kao ni bez djelatnosti drugih okrivljenih lica kojima se stavlja na teret da su takođe bitno doprinijeli izvršenju krivičnog djela ne bi mogla ostvariti sva obilježja bića krivičnog djela pranje novca koje se okrivljenima stavlja na teret, pri čemu još jednom ponavljamo da je prethodno prvostepeni sud u odnosu na sva druga lica koja su optužena za isto krivično djelo, potvrdio optužnicu.

S toga,

PREDLAŽEM

Da Apelacioni sud Crne Gore, kao drugostepeni uvaži žalbu Specijalnog državnog tužilaštva i rješenje Višeg suda u Podgorici Kvso.br.1/20 od 27.05.2021.godine, ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, ili pak donese rješenje kojim će potvrditi optužnicu Specijalnog državnog tužilaštva Crne Gore Kt-S.br.181/17 od 28.12.2019.godine u odnosu na okr.S.S..

DRŽAVNI TUŽILAC
Lidija Vukčević